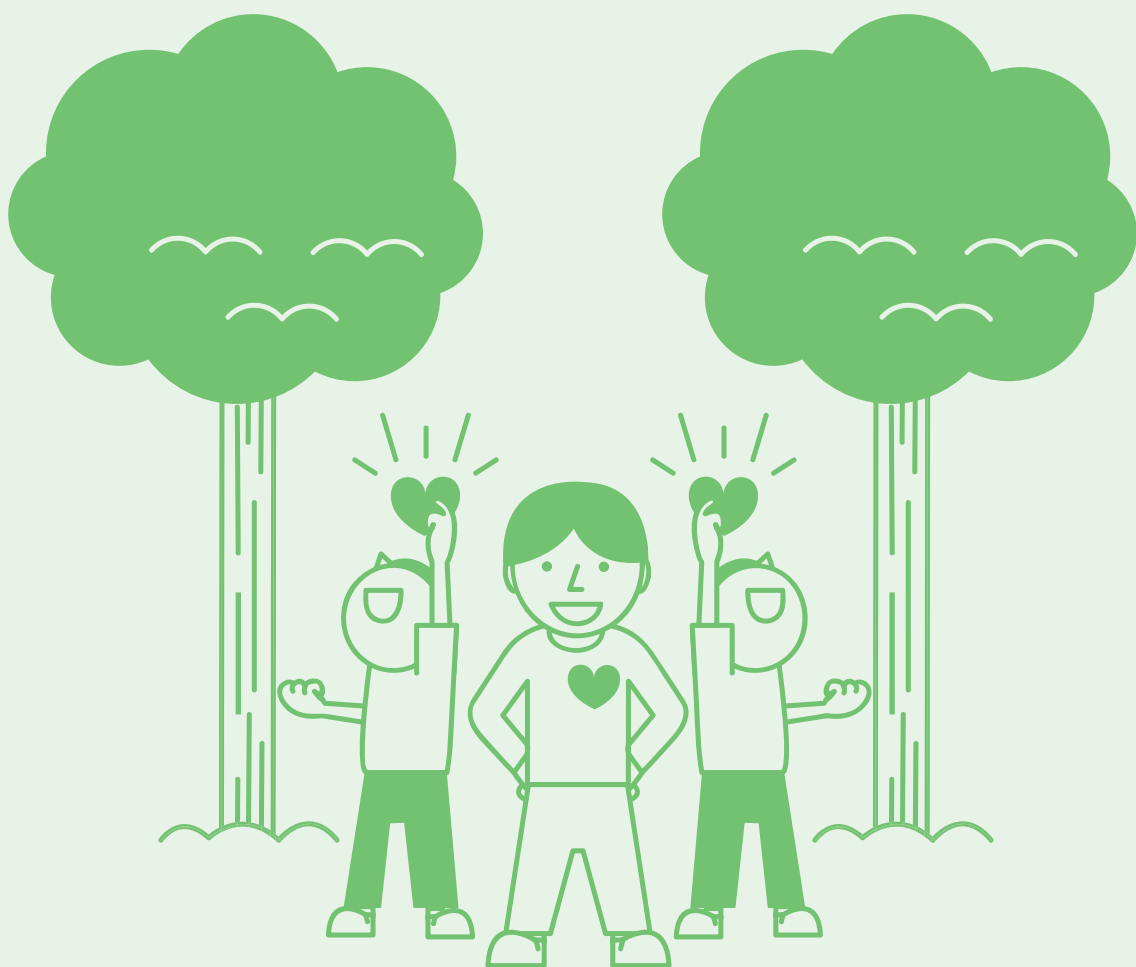

04

คืนสายน้ำให้ที่ลุ่ม ปลูกจิตสำนึกสู่เยาวชน

โดย : กลุ่มนักคิดเพื่อสังคม จ.ตาก

สำหรับนักท่องเที่ยว ‘น้ำตกทีลอซู’ อาจเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่มีความสวยงามติดอันดับโลก เป็นสัญลักษณ์ของการท่องเที่ยวแบบผจญภัยที่ควรค่าแก่การไปเยือนเพื่อเล่นน้ำและถ่ายรูปสักครั้งหนึ่งในชีวิต

แต่สำหรับคนใน อ.อุ้มผาง น้ำตกแห่งนี้มีความเกี่ยวพันกับวิถีชีวิตของพวกเขาอย่างแยกไม่ออก และวันนี้ พื้นที่ต้นน้ำของน้ำตกแห่งนี้กำลังประสบปัญหาเสื่อมโทรมอย่างหนัก

ด้วยเหตุนี้ ขณะที่นักท่องเที่ยวกำลังชื่นชมความสวยงามอยู่เบื้องหน้า น้ำตกเบื้องหลังลึกลงไปในผืนป่า เยาวชนกลุ่มหนึ่งได้รวมตัวกันฟื้นฟูป่าต้นน้ำ เพื่อรักษาธรรมชาติ วิถีชีวิตของชุมชน และน้ำตกทีลอซูไว้

ขอชวนลัดเลาะเข้าไปเบื้องหลังน้ำตก ทำความรู้จักกับกลุ่มเยาวชนที่ลุกขึ้นมาปกป้องผืนป่าและธรรมชาติกลุ่มนี้

ก่อนที่สายน้ำตก จะแห้งเหือด

‘ลำห้วยล่อทอ’ ถือเป็นแหล่งชุ่มน้ำสำคัญที่ถูกจัดอยู่ในเขตพื้นที่ต้นน้ำชั้นเอ อันถือเป็นต้นน้ำของน้ำตกที่ล่อทอ ก่อนจะไหลลงสู่แม่น้ำแม่กลองที่ ต.แม่ละมุ้ง อ.อุ้มผาง จ.ตาก ด้วยความอุดมสมบูรณ์ทำให้พื้นที่ต้นน้ำแห่งนี้กลายเป็นที่พึ่งพิงของผู้คนมากมาย ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือ ชุมชนปากเกาะญอ ที่พึ่งพาอาศัยผืนป่าแห่งนี้มาแต่ครั้งบรรพบุรุษ

แต่ในวันนี้ ป่าต้นน้ำแห่งนี้กำลังเสื่อมโทรมลง อันเนื่องมาจากการตัดไม้และบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อปลูกพืชเชิงเดี่ยวโดยเฉพาะข้าวโพด ทำให้สูญเสียพื้นที่ป่าอย่างรวดเร็วและหน้าดินถูกทำลายเป็นจำนวนมาก เมื่อถึงฤดูฝนน้ำหลาก ดินจำนวนมากไหลลงสู่ลำห้วย กีดขวางทางน้ำจนทำให้ลำห้วยตื้นเขิน เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ทั้งปริมาณน้ำในน้ำตกที่ล่อทอที่ลดน้อยลง รวมถึงปริมาณน้ำในแอ่งน้ำที่ชาวบ้านล่อทอ ต.แม่จัน ใช้อุปโภคบริโภคก็ลดลงและเหือดแห้งในฤดูแล้ง ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อน นอกจากนี้ยังไม่รวมการ

หากปลูกฝังจิตสำนึกและเจตนารมณ์ที่ดี ให้แก่เยาวชน...ในอนาคตก็จะมีนักอนุรักษ์ ธรรมชาติเพิ่มขึ้น...ช่วยกันฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติให้กลับคืนสู่โลกของเราได้อย่าง ยั่งยืนสืบไป

ใช้สารเคมีจำนวนมากในการเพาะปลูก ที่ทำลายระบบนิเวศอย่างหนัก และส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในป่า ตลอดจนสุขภาพของคนในชุมชนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง

อย่างไรก็ดี ท่ามกลางปัญหาที่ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายอย่างหนัก ด้วยตระหนักดีว่า ธรรมชาติอยู่ได้โดยไม่มีมนุษย์ แต่มนุษย์อยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีธรรมชาติ ทำให้กลุ่มเยาวชนซึ่งใช้ชีวิตและทำกิจกรรมอยู่ในพื้นที่ซึ่งรับรู้สถานการณ์ที่ป่าต้นน้ำ ถูกทำลายมาโดยตลอด คิดว่าหากยังมีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สุดท้ายเขา และคนในชุมชนก็จะประสบปัญหาในการดำรงชีวิต และเห็นว่าตนเองน่าจะเป็น กำลังสำคัญในการร่วมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ จึงตัดสินใจจับมือกัน พร้อมเปิดรับสมัครสมาชิกเพิ่มเติมจากโรงเรียนกัลยาณิวัฒนา และจัดตั้งคณะกรรมการ ประสานงานหมายกอบกู้ป่าต้นน้ำให้กลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์อีกครั้ง ภายใต้ ชื่อ ‘กลุ่มเครือข่ายเยาวชนอำเภออุ้มผาง’ ซึ่งได้รับการผลักดันจากนายอดิศร บุญตาล อดีตรองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และนายสมประสงค์ มั่งคองนะ ผู้อำนวยการโรงเรียน อุ้มผางวิทยา และได้ส่งต่อข้อมูลด้านวิชาการ รวมถึงข้อมูลเครือข่ายแนวร่วมของกลุ่ม ให้ได้ใช้เป็นฐานข้อมูลในการตั้งต้นกิจกรรมต่อไป

“เราเห็นน้ำตกที่ล่อหลุมมาตั้งแต่เด็ก เห็นป่าไม้อุดมสมบูรณ์ที่เป็นแหล่งกำเนิด ของน้ำตก แต่ต่อมาเรารู้สึกว่าป่ามันหายไปเยอะมาก เพราะมีการทำลายป่า เข้าไป ทำกินในป่า เช่น มีนายทุนไปกว้านซื้อที่ดินเพื่อทำไร่ ทำให้ความสมบูรณ์ของป่า หายไปอย่างเห็นได้ชัด เคยคิดเล่นๆ ว่าถ้าป่าหมดไปจริงๆ น้ำตกที่ล่อหลุมที่เป็น แหล่งรายได้หลักของอุ้มผางก็อาจจะหายไปด้วย ...เราจึงอยากช่วยอนุรักษ์ เพราะ ถ้าเรารักษาป่าไว้ก็เท่ากับเรารักษาที่ล่อหลุมด้วย” ลักขิกา สมจิตร หรือ ‘ไบเฟิร์น’ แกนนำกลุ่มนักคิดเพื่อสังคม และแกนนำรุ่นแรก กลุ่มเครือข่ายเยาวชนอำเภอ อุ้มผาง เล่าถึงแรงบันดาลใจในการก่อตั้งกลุ่มเยาวชนอำเภออุ้มผางขึ้นมา

กลุ่มเครือข่ายเยาวชนอำเภออุ้มผางมีเจตนารมณ์ในการทำงานที่แน่นอน นั่นคือดูแลรักษาป่าให้อยู่คู่อุ้มผางตลอดไป โดยแนวคิดในการทำงานของกลุ่ม คือ รักษาพื้นที่ป่าไว้ให้ได้มากที่สุด ปลูกเสริมในพื้นที่เสื่อมโทรม ป้องกันการบุกรุกป่าเพิ่ม และรณรงค์ให้ชาวบ้านใช้ประโยชน์จากป่าอย่างยั่งยืน

“พวกเรามีการทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ต่างโรงเรียนที่อยู่ในเขตอำเภออุ้มผาง เหมือนกัน โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการอนุรักษ์ป่าไม้ ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของ น้ำตกที่ล่อชูเอาไว้ เพราะใครที่รักบ้านเกิดกันทั้งนั้น คนรักบ้านเกิดจึงสร้างเครือข่าย เพื่อรักษาป่าไว้ เพราะถ้าเรารักษาป่าไว้ได้ ก็เท่ากับเรารักษาที่ล่อชูได้ด้วย” ไบเฟิร์น กล่าวถึงแนวคิดในการทำงานของกลุ่ม ที่เปรียบได้กับเหล่าต้นกล้าที่ได้รับการกระตุ้น ให้ติดตาม จนเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นอย่างเข้มแข็ง และด้วยแรงสนับสนุนจากผู้ใหญ่ใจดีในพื้นที่ จึงทำให้ต้นกล้าที่ติดตามแล้ว ได้มีโอกาสแตกกิ่งก้าน เพื่อขยายการดำเนินงานอนุรักษ์ในชุมชนให้กว้างไกลออกไป

เมื่อไบเฟิร์นและเพื่อนๆ แขนงนำในกลุ่มเรียนจบชั้น ม.6 ทำให้แต่ละคน ต้องแยกย้ายไปเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยในต่างถิ่น โดยเธอได้เรียนสาขาปรัชญา และศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และร่วมกับเพื่อน

ในมหาวิทยาลัยจัดตั้งกลุ่มนักคิดเพื่อสังคมเพื่อทำกิจกรรมและโครงการด้านสิ่งแวดล้อม

ประกอบกับความตั้งใจเดิมที่อยากจะสานต่องานของกลุ่มเครือข่ายเยาวชนอำเภออุ้มผาง ด้วยการผลักดันและพัฒนาน้องๆ แกนนำแถว 2 ขึ้นมาให้มีศักยภาพในการคิดและดำเนินงานในพื้นที่ เพราะแกนนำรุ่น 1 จะมีโอกาสกลับไปทำกิจกรรมได้ก็ในช่วงปิดเทอมหรือวันหยุดยาวเท่านั้น จึงได้ใช้ต้นทุนทีมงานที่มี คือ กลุ่มนักคิดเพื่อสังคม ซึ่งมาจาก ชมรมอาสาพัฒนา ม.เชียงใหม่ และชมรมนักสื่อความหมายธรรมชาติ และต้นทุนความฝันที่ต้องการพัฒนาศักยภาพเยาวชนกลุ่มเครือข่ายเยาวชนอำเภออุ้มผางในการร่วมอนุรักษ์ดูแลทรัพยากรป่าต้นน้ำ รวมถึงสร้างความเข้าใจให้แก่คนในชุมชนถึงสภาพปัญหาและแนวการฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำ และได้จัดทำโครงการ ‘Green Heart Green World : พัฒนาแกนนำเครือข่ายเยาวชนหัวใจสีเขียว’ โดยได้รับการสนับสนุนจากโครงการปลูกใจ รักษาโลก

“เราเล็งเห็นความสำคัญของเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ หากปลูกฝังจิตสำนึกและเจตนารมณ์ที่ดีให้แก่เยาวชนเหล่านั้น ในอนาคตก็จะมีนักอนุรักษ์ธรรมชาติเพิ่มขึ้นและขยายเครือข่ายไปยังหน่วยงานต่างๆ ช่วยกันฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้กลับคืนสู่โลกของเราได้อย่างยั่งยืนสืบไป” ไบเฟิร์นกล่าวด้วยแววตามุ่งมั่น

หากไม่ช่วยกันดูแลรักษาผืนป่าให้คงอยู่
อนาคตก็จะมีสายน้ำตกที่สวยงามให้ได้ชม
กันอีกต่อไป และจะส่งผลกระทบต่อชุมชนอีก
มากมายที่ต้องอาศัยน้ำในการหล่อเลี้ยงชีวิต

ถ่ายทอดความรู้ ส่งต่อจิตสำนึก

“ความสวยงามเบื้องหน้าของน้ำตกที่ลือชื่อกและผืนป่าที่นักท่องเที่ยวได้มาเห็นนั้น เบื้องหลังเต็มไปด้วยการปลูกป่าเพื่อปลูกพืชเชิงเดี่ยว มีการใช้สารเคมีและปนเปื้อนสู่แหล่งน้ำ ก่อนจะไหลลงมาสู่ชุมชน หากไม่ช่วยกันดูแลรักษาผืนป่าให้คงอยู่ อนาคตก็จะมีสายน้ำตกที่สวยงามให้ได้ชมกันอีกต่อไป และจะส่งผลกระทบต่อชุมชนอีกมากมายที่ต้องอาศัยน้ำในการหล่อเลี้ยงชีวิต”

นี่คือสิ่งที่ไบเฟิร์นและผองเพื่อนเครือข่ายแกนนำ พยายามส่งมอบต่อให้แกนนำแถว 2 และเยาวชนในพื้นที่ โดยจัดกิจกรรมค่าย 'Green Heart Green World : พัฒนาแกนนำเครือข่ายเยาวชนหัวใจสีเขียว' ขึ้น มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการทำกิจกรรมสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้กับเยาวชนเครือข่ายเยาวชนอำเภออุ้มผางแถว 2 และขยายเครือข่ายเยาวชนนักอนุรักษ์ให้เพิ่มขึ้น

“กลุ่มเป้าหมายแรกเป็นน้องแถว 2 ที่เคยเป็นผู้เข้าร่วมในกิจกรรมมาก่อน สำหรับกลุ่มนี้หวังจะพัฒนาให้เขาขึ้นมาจัดการงานเองได้ โดยใช้กิจกรรมในโครงการเป็นเครื่องมือ ให้เขาได้คิด มารับผิดชอบงาน และเรียนรู้ไปพร้อมกับเพื่อนใหม่ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สองคือเด็กและเยาวชนในชุมชนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจที่สำคัญคิดว่าน้องๆ จะได้สัมผัสกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและปัญหาจริงในพื้นที่” ไบเฟิร์นเล่าถึงเบื้องหลังความคิดในการจัดกิจกรรม

กิจกรรมการเรียนรู้หลักในค่ายออกแบบโดยพาเยาวชนสำรวจพื้นที่ป่าต้นน้ำ กล้อทอ และน้ำตกทีลอซู อำเภออุ้มผาง โดยไบเฟิร์นและมิมช่วยกันออกแบบเป็นหลัก ประกอบด้วยกิจกรรมการอบรมเสริมทักษะการสำรวจและรวบรวมข้อมูลสถานการณ์พื้นที่ป่าต้นน้ำ เช่น สภาพป่า เนื้อที่ ความหลากหลายของป่า กิจกรรมนักสืบสายน้ำ กิจกรรมนักสืบสายลม และจัดทำลายแทงธรรมชาติบ้านกล้อทอเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและปัญหาในพื้นที่

ก่อนวันจัดกิจกรรมจะมาถึง น้องๆ แกนนำแถว 2 ซึ่งเรียนอยู่ในโรงเรียนอุ้มผางวิทยาคม ทำหน้าที่ประสานงานเชิญชวนเพื่อนๆ ในโรงเรียนที่สนใจเข้าร่วม

กิจกรรม รวมถึงไบเฟิร์นและเพื่อนๆ เดินทางกลับมาในชุมชนก่อน 1 วัน เพื่อเตรียมประชุมแบ่งบทบาทหน้าที่ ตรวจสอบความพร้อมของงานกับน้องๆ ในพื้นที่ ซึ่งทุกอย่างได้ถูกประสานงานไว้เรียบร้อยแล้วจากการช่วยกันประสานความร่วมมือมาเป็นระยะ แม้จะมีปัญหาบ้างด้วยเพราะอยู่กันคนละพื้นที่ โดยมีพ่อและแม่ของไบเฟิร์นคอยช่วยเหลือและจัดเตรียมเรื่องอาหารการกิน

ด้วยภาระหน้าที่การเรียน และต้องช่วยพ่อแม่หาเงิน ไบเฟิร์นและมันจึงมีเวลาในการเตรียมกิจกรรมน้อย อีกทั้งเพื่อนๆ จากมหาวิทยาลัยที่นัดหมายไว้ไม่สามารถมาร่วมจัดกิจกรรมได้ ทำให้อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมน้กสปีสายน้ำไม่พร้อม และมีระยะเวลาในการจัดกิจกรรมน้อย กิจกรรมจัดทำลายแทงธรรมชาติเพื่อสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมจึงถูกยกเลิกไป แต่กระนั้น กลุ่มเป้าหมายที่เชิญชวนให้มาเข้าค่ายก็ยังคงเหนียวแน่นมากันครบ 30 คน หนึ่งในแกนนำรุ่น 2 เล่าให้ฟังถึงกลยุทธ์ที่ใช้เชิญเพื่อนๆ มาร่วมกิจกรรมครั้งนี้ “หนูช่วยกันแจ้งข่าวผ่าน Facebook ของพวกเราค่ะ ก็มีเพื่อนๆ ที่สนใจมาถาม และลงชื่อกันได้ ตอนแรกก็ไม่ได้คิดว่าจะมากันจริงๆ”

บทเรียนจากการจัดกิจกรรมครั้งนี้ไบเฟิร์นรู้ว่าเธอต้องให้น้องแกนนำแถว 2 มีส่วนร่วมในการคิดและออกแบบกิจกรรมให้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากิจกรรมจะไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายแต่อย่างน้อยกิจกรรมครั้งนี้ก็ได้จุดประกาย และเห็นพลังของน้องๆ กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มที่อยากลุกขึ้นมาดูแลป่าต้นน้ำต่อไป

ถ้าจะให้้องๆ ได้รู้จักต้นไม้ก็ต้องพาเขาไป
เห็นของจริง

ต่อยอดงานค่าย สู่การรวมพลังปลูกป่า

ด้วยพลังและความกระตือรือร้นที่ได้รับจากค่าย หลังจัดค่ายเสร็จเพียง 2 วัน ไบเฟิร์นและน้องๆ แกนนำแถว 2 ได้มาร่วมพูดคุยกันถึงแนวทางและกิจกรรมในอนาคต และเป็นน้องๆ เองที่ขึ้นอาสาจัดกิจกรรมปลูกป่าขึ้นในพื้นที่ป่าต้นน้ำบ้านกล้อทอ ในอีก 1 สัปดาห์ต่อมา โดยปลูกในพื้นที่ป่าที่ชาวบ้านใช้ทำการเกษตร และคืนกลับมาให้ชุมชน

การจัดกิจกรรมในครั้งนี้ต่างจากครั้งที่ผ่านๆ มา ตรงที่ไบเฟิร์นไม่โดดเดี่ยวอีกต่อไป เปิดโอกาสให้้องๆ แกนนำรุ่น 2 มาร่วมคิด ร่วมวางแผน และช่วยแบ่งเบา

ภาระหลายแรง โดยให้วิธีการแบ่งงานตามความถนัด และเปิดโอกาสให้น้องๆ ได้ร่วมตัดสินใจในทุกๆ เรื่อง แต่ละคนจะอาสาว่าจะทำหน้าที่อะไร แม้แต่เรื่องเล็กน้อยอย่างเรื่องแก้วน้ำดื่มที่ใช้ในวันงาน มีการเสนอให้ใช้แก้วพลาสติกเพื่อจะได้ไม่ต้องเสียเวลาล้าง แต่สุดท้ายน้องๆ ก็ลงความเห็นร่วมกันว่า ทุกคนยินดีล้างเพื่อจะได้ไม่ต้องสร้างขยะเพิ่มขึ้น

กิจกรรมในครั้งนี้ดำเนินไปอย่างคึกคักมีชีวิตชีวา มีชุมชนมาร่วมงานกันอย่างคับคั่ง ทั้งเด็กเล็กเด็กโต ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ มาช่วยกันปลูกต้นไม้กันอย่างสนุกสนาน

“ถ้าจะให้ให้น้องๆ ได้รู้จักต้นไม้ก็ต้องพาเขาไปเห็นของจริง ซึ่งวันนี้ก็ได้ทำแล้ว แต่ก็ยังขาดผู้รู้ที่จะช่วยแนะนำ แต่อย่างน้อยที่สุด วันนี้้องๆ ก็ได้เห็นแล้วว่าป่าไม่มีความสำคัญ” ไบเฟิร์นกล่าวอย่างภูมิใจ

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม ไม่เพียงแต่ได้พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น แต่ยังเป็นบททดสอบสำคัญของแกนนำแถว 2 ที่มีโอกาสได้รับผิดชอบจัดงานใหญ่ครั้งแรก แม้จะเหนื่อยยากแต่ก็สนุก และเมื่องานสำเร็จน้องๆ ทุกคนต่างภาคภูมิใจที่มีส่วนร่วมในการฟื้นฟูป่าต้นน้ำครั้งนี้

แกนนำรุ่นใหม่ทุกคนพร้อมที่จะลุกขึ้นมาเป็นกำลังหลักในการทำงานเพื่อชุมชนที่เราอาศัยอยู่ การอนุรักษ์ป่ายังมีมากเท่าไรนั้นก็จะส่งผลดีให้เราทุกคน ความสมบูรณ์ของธรรมชาติก็จะกลับคืนมาอีกครั้ง

ก้าวอย่างบนทาง ที่ทอดไกล

ณ วันนี้ กลุ่มเครือข่ายเยาวชนชนอำเภอรุ่มผาง ภายใต้การนำของน้องๆ แกนนำแถว 2 ได้ตั้งไข่ขึ้นแล้ว และกำลังจะก้าวต่อไปอย่างเข้มแข็งในภายภาคหน้าจริงอยู่ว่าน้องๆ อาจยังต้องอาศัยแรงสนับสนุนจากไบเฟิร์นและรุ่นพี่แกนนำคนอื่นๆ อยู่บ้าง แต่จากการได้ลงมือจัดกิจกรรมที่ผ่านมา ก็ได้ให้ประสบการณ์แก่น้องๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมและการแบ่งเวลา

“การทำกิจกรรมอย่างนี้เราต้องรู้จักแบ่งเวลาให้ถูกต้อง การประสานงานระหว่างคนที่อยู่กันคนละที่ที่ต้องทำงานเชื่อมกันให้ได้ เพราะถ้าเราไม่ทำทุกอย่างก็จะไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งการเรียนและกิจกรรมที่ทำอยู่ เหมือนการทำงานครั้งนี้เราก็ต้องออกไปเรียนที่เชียงใหม่ ทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัยด้วย เรียนด้วยทำงานหาเงินด้วย ก็อยากให้น้องๆ แก่นา รุ่นใหม่ทุกคนพร้อมที่จะลุกขึ้นมาเป็นกำลังหลักในการทำงานเพื่อชุมชนที่เราอาศัยอยู่ การอนุรักษ์ป่ายังมีมากเท่าไรมันก็จะส่งผลดีให้เราทุกคน ความสมบูรณ์ของธรรมชาติก็จะกลับคืนมาอีกครั้ง”

ไบเฟิร์นทิ้งท้ายด้วยรอยยิ้ม

ขณะที่สายน้ำของทีลอซูกำลังอ่อนแรง ป่าต้นน้ำกำลังอดโรย เยาวชนในพื้นที่ส่วนหนึ่งอาจกำลังหันหน้าดำคร่ำเครียดกับตำราและการสอบ ขณะที่อีกส่วนอาจกำลังเที่ยวสนุกประสาธน์รุ่น แต่เยาวชนในนามกลุ่มนักคิดเพื่อสังคมและกลุ่มเครือข่ายเยาวชนอำเภออุ้มผาง กลับเลือกที่จะสละเวลาในช่วงวัยแห่งความสดใส มาร่วมกันรักษาและฟื้นฟูฟื้นป่าต้นน้ำไม่ให้บอบช้ำไปมากกว่านี้

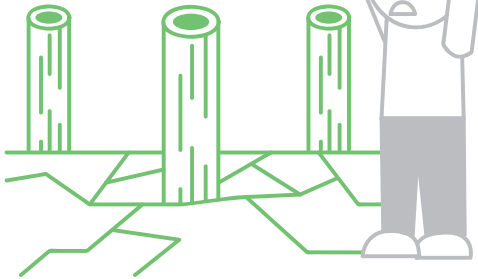
บนเส้นทางสายอนุรักษ์ที่ทอดไกลไปสู่อนาคต พวกเขาอาจอยู่เลยจากจุดสตาร์ทมาไม่ไกล แต่ด้วยพลังอันบริสุทธิ์และจิตสำนึกอันเข้มข้น เชื่อเหลือเกินว่าด้วยนักพิกน้ำแรงของพวกเขา จะสามารถช่วยให้ป่าต้นน้ำกลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์ และคืนสายน้ำที่สะอาดใสให้แก่ทีลอซูได้อย่างแน่นอน

สรุปขั้นตอนการทำงาน

1

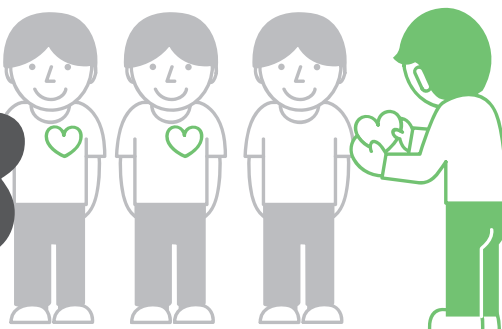
ลำห้วยกล้อทอกำลัง
มีปัญหาคือจะทำยังไงดี?

2

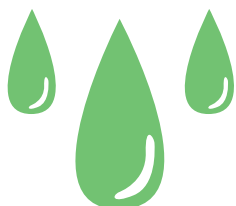
เรามาช่วยฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
กันดีกว่า

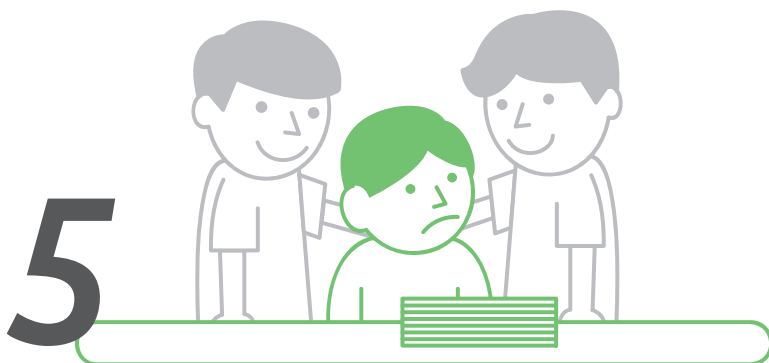
3

เราต้องสร้างแกนนำเยาวชนที่เข้มแข็ง

พาแกนน้ำเยวชนสำรวจ
พื้นที่ป่าต้นน้ำ

ทบทวนบทเรียนจากการ
ทำงานและพัฒนาให้ดีขึ้น

สิ่งที่ได้เรียนรู้

ลักษิกา สมจิตร (โบเฟอร์น)

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาปรัชญา

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“เห็นปัญหาที่ปาดันน้ำถูกทำลาย จึงอยากเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยดูแลและอนุรักษ์ทรัพยากร ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค และช่วยกันแก้ไข เพราะอยากเห็นความอุดมสมบูรณ์ของสภาพแวดล้อมกลับคืนมา”

นิษาดา สิงโตนารา (มิม)

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาปรัชญา

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“ตัวเองมีความรักในสิ่งแวดล้อม ชอบธรรมชาติ อยากพัฒนาส่งเสริมและดูแลสังคม ชอบการทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ จึงได้มาร่วมทำกิจกรรมกับโครงการ ด้วยหวังว่าจะสามารถช่วยฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นได้”

ที่ปรึกษากลุ่มเยาวชน

ระพี แสงสาคร (พี)

อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เป็นที่ปรึกษากลุ่ม มีบทบาทช่วย
อำนวยความสะดวกและประสานงานให้กับ
กลุ่มในทุกๆ ด้าน

“ผมมีความสุขที่ได้เป็นผู้ให้ จากการ
ทำกิจกรรมดีๆ และสร้างสรรค์สังคม
อยากบ่มเพาะเยาวชนและมีส่วนช่วย
สร้างโอกาสและเรียนรู้ประสบการณ์
การทำงานไปพร้อมกับเยาวชน กับ
น้องๆ กลุ่มนี้เขามีต้นทุนของตัวเอง
เยอะ เด็กเก่ง สามารถคิดเองบริหาร
จัดการตนเองได้ และเขามีโอกาสเยอะ
คนสนใจเขาเยอะ ทำให้เขาได้เรียนรู้
ประสบการณ์มากมาย โดยส่วนใหญ่
ผมจึงมักจะคอยดูอยู่ห่างๆ หากเขา
มีปัญหา เขาก็จะเดินเข้ามาปรึกษา
แต่ถ้าเขาเดินกันเองได้ ผมก็ปล่อยให้
เขาทำกันเอง”

โครงการ Green Heart Green World:
พัฒนาแกนนำเครือข่ายเยาวชนหัวใจสีเขียว
โดย : กลุ่มนักคิดเพื่อสังคม จ.ตาก

หัวหน้าโครงการ

นางสาวลักขณา สมจิตร

คณะทำงานโครงการ

1. นายคมกฤษณ์ เจริญใจ
2. นางสาวณิชาดา สิงห์โตนารา
3. นายนิติชาติ ยาวิชัย
4. นายศศิบุตร ลี้ตระกูล
5. นางสาววัลภา แสนเมืองคำ
6. นางสาวอรุณี กันธะจันทร์

ที่ปรึกษาโครงการ

อาจารย์ระพี แสงสาคร
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

